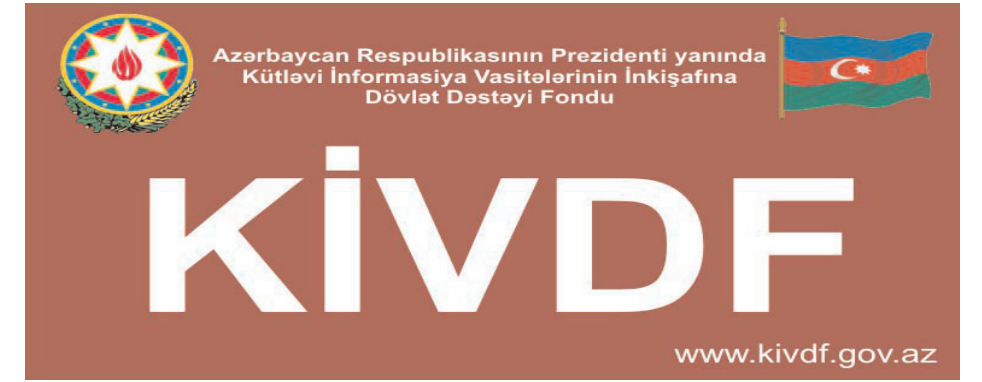

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 91 (2125) 15 avqust 2020-ci il

DAŞDAN DAŞA DƏYDİ BU XALQIN BAŞI

(Əqidəsindən dönməyən Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadənin 95 illiyi münasibətilə)

(əvvəli ötən sayımızda)

Təxminən 70-cı illərdən sonra şairə ünvanlanan oxucu məktublarından onu nə qədər sevən, yaradıcılığına yüksək qiymət verən insanların olduğunu görürük. Bəxtiyarə ünvanlanan məktubların içərisində məktəblisindən-tələbəsinə, qocasından-cavanına, xəstəsindən-sağlamına, fəhləsindən-kolxozçusuna qədər yüzlərlə, bəlkə də minlərlə məktub, bəzisi bir səhifə, bəzisi üç-dörd bələk də daha çox. Ən önəmli olanı isə, o böyük ürək sahibinin bir-bir, cümləbə-cümlə hər bir məktubu oxuyaraq, hər kəsin dər-dər-sevinci ilə yaşayaraq və hər ünvanın sahibinə cavab məktubu yazması idi. Və bu şairin böyüklüyüdür ki, kimsənin gözünü yolda qoymayıb "Böyük şairimiz mənim məktubuma cavab yazıb" sevincini yaşatmaq idi. Xalq onu sevir, özlərini onun qəhrəmanlarına bənzətməyə çalışırdılar. Şairdən yeni çap olunan kitabını istəyirdilər-o göndərirdi, şerlərinin oxuyub fikir bildirməyini istəyirdilər - şair fikrini bildirir, çap olunmasına köməklik istəyirdilər - əlin-dən gələn köməkliyi edirdi. Bəlkə də yorulurdu, ağrıyırdı, zamanı olmurdu, ancaq hər kəsin səsinə səs verirdi şair.

80-ci illərin oxucu məktubu: "...əziz şairimiz Sizin barənizdə hər yerdə xoş sözlər eşidirik. Çox şadıq ki, Siz əbədi olaraq xalqımız arasında yaşayacaqsınız. Bəzi üzdən iraq yaltaq şairlər kimi 1 əsr yox, klassiklərimiz olan Nizami, Füzuli, Xətai kimi neçə-neçə əsrlər yaşayacaqsınız. Və əlbəttə bu xidmətə layiqsiniz. Siz xalqa xidməti xalqla qaynayıb-qarışmaqda görürsünüz. Kaş başqa şairlərimiz də Sizə layiq olsun. Şöhrət, ad-san naminə yox, xalq, millət və onun bu günü, gələcəyi barədə düşünsün. Haqdan yaranmısınız, onun üçün haqqı öz dilimiz, öz elimiz, öz kümə-

miz kimi əzizləyirsiniz, sevirsiniz. İstərdik bundan sonrakı bütün ömrünüzü də Odlar yurdum naminə, sadə ana-dilimiz naminə, saf millətim naminə, bizə yaxın, bizdən uzaq Təbrizli qardaş-bacılarımız naminə yazasınız, yaradırsınız".

Budur hər yerdə dillər əzbəri olub müdrik kəlamlarınız:

*Nə sən, sən, nə də ki, mən mənəm,
Sən sən olsaydın, mən də mən olardım.*

Leyla Mədətova "İstiqlaliyyət soruqları Bəxtiyar Vahabzadə poeziyası" məqaləsində qeyd edir ki: "Bəxtiyar Vahabzadənin poetik yaradıcılıqdakı əsas məqsədi öz millətini və dünyanın əsarətdə qalmış digər xalqlarını istiqlaliyyətə, bu yoldakı çətinliklərə mətanətlə sinə gərməyə səsləmək idi. Yazıb-yaratdığı sayısız-hesabsız bədii nümunələr göstərir ki, poeziyada azadlıq carçısı kimi ali mərtəbəyə yüksələn böyük şairimiz bu ülvə məqsədinə uğurla nail olub".

"20 yanvar" faciəsinə indiyədək çox əsərlər, məqalələr, şeirlər yazılıb. Lakin bu faciəyə yüksək səviyyədə həqiqi və siyasi qiyməti öz qələmiylə Bəxtiyar Vahabzadə verib. Şairin "Şəhidlər" kitabında gedən "Nə istəyir bu millət?", "Təzadlar içində", "Eşq olsun sizə", "Mətam mərasimi", "Xəcalət", "İlham-Fərizə", "İki gün sonra", "Şəhidlər", "Son" kimi xalqın ağrı-acılarını göstərən şeirlər şairin bu hadisəni əks etdirən dəyərli əsərləridir.

"Şəhidlər" şeirində o yazır:

*Qatıl gülləsinə qurban gedərkən,
Gözünü sabaha dikdi şəhidlər.
Üç rəngli bayrağı öz qanlarıyla
Vətən göylərinə çəkdi şəhidlər.*

Xalq şairi Zəlimxan Yaqub: "Böyük şairimiz Bəxtiyar Vahabzadənin "Şəhidlər"

poeması "20 Yanvar" mövzusunda yazılan əsərlərin ən kamili və bədii sənətkarlıq baxımından ən mükəmməlidir. Birincisi; bu poema tək-cə həcminə görə deyil, həm də mövzunu tam əhatə etdiyinə görə seçilir. Müəllif "Gülüstan" poeməsindəki və tənpərvərlik ideyasını daha parlaq şəkildə davam etdirir, bu faciənin yaranması səbəblərini təhlil edir, faciənin günahkarlarını ittiham edir. İkincisi; poema lirik səpgidə başlasa da tezliklə epik xətdə ona qoşulur".

Bəxtiyar Vahabzadə bir vətəndaş kimi öz duyularını, millətinin bu acı anlarını şeirlərində əks etdirir, xalqı ilə bərabər "qara yanvarı" yaşayır.

Leyla xanım məqaləsində onu da qeyd edir ki: "Narahat şair" ünvanı ona müasirləri, həmkarları tərəfindən heç də təsadüfi verilməmişdi. Xalqın dər-dərini öz dər-dər, millətin mənəviyyəti keşiyində durmağı vətəndaşlıq borcu hesab edən şair daim narahat idi. Millətin mənəviyyətinə vurulan

na vurub ölkəni tərk edən, evində oturub xəbərlər gözləyən, ovqatını kök-ləyən yaradıcı adamlar da vardı. O isə "siyasət du-manında" həqiqəti görürdü və tribunallarda qorxunu ayaqları altına alıb, həqiqətin səsinə səsinə qatdı"ğını yazır:

*Min-min illər bu dünya beləcə fırlansa da,
Bir yuvanın bülbulü min budağa qonsa da,
Aylar, illər, fəsilər bir-birini dansa da,
Dəyişməzdir əqidəm, çox da dünya fırlanır.*

Xalqın dər-dərində şerik olan şair hər zaman millətin azadlığı, istiqlalı uğrunda qələmi ilə mübarizə aparmış, şeirlərində türk xalqının qanı bahasına olsa belə heç vaxt məğlub olmayacağını hər bir misrasında səsləndirir:

*Nə qədər istəyirsə, min o qədər fırlansa,
Qarşıma gah şər çıxa, gah xeyir dığrılansa.
Çərxi-fələk istəyir lap dolana tərsinə,
Əqidəmi heç nəyə dəyişməmə mən yenə.*

Çingiz Aytmatov dedi ki: "Dünyada ad çıxaran çox şair var. Qəzet və jurnalları vərəqlədikcə görürsən ki, əsl şair azdır. Tək-tənha qalanda da, bir neçə kəlmə ilə "Həyat nədir?" sualına cavab axtaranda da yalnız sözü fikirdən, obrazlardan, ruh və nəfəsdən yoxluluq həqiqi şairlər səninin yaşamaq eşiqinə, düşüncələrinə qol-qanad verir.

Müasirimiz Bəxtiyar Vahabzadə belə şairlərdəndir."

Yazılan sözlər, kitablar bu dahi şair üçün çox azdır. Bəxtiyarın yaradıcılığı, düşüncələri, xalqı üçün etdiklərini indi yox, bəlkə də zaman-zaman anlamaq çətin olacaq. Bəlkə də Sovet dövründə yaşadığı, qorxuları Bəxtiyar Vahabzadə üçün "37" idi. Xalqın gözü həmişə tərəzi olub və olacaq da. 80-ci illərin oxucu məktublarından: "Çox yaxşı olar ki, yaxşılarımızı diriliyində tərifləyək. Öləndən sonra lap o pis-

lərin də qəbrinin üstündə yaxşı sözlər deyirik.

Mən B.Vahabzadənin cəmi iki kitabı ilə tanışam. Özüm də, olsa-olsa adi bir oxucuyam və kommentari yazmaq ustası deyiləm. Lakin oxuduqlarım mənə haqq verir deyim ki, Bəxtiyar Vahabzadə hazırda yazıb-yaradan şairlərimizin ən yaxşılarından biridir. Bəxtiyarın şeirlərini oxuduqca gülürəm, güldükcə gözlərimdən yaş parlayıb tökülür. Gülə-gülə anlayıram, anlaya-anlaya gülürəm. Hadisələrin, eşyaların mahiyyətinin necə dəqiq, dürüst açıldığına, sadə, qəlbə yatan, başa düşülən sözlərlə bizə çatdırıldığına valeh oluram. Bəxtiyar poeziyası çox qüdrətlidir. Bəxtiyarın şeirləri çox dərin, hikmətlərlə, mənalarla, düşüncələrlə, kədər-sevincə, fəlsəfə ilə doludur. Bəxtiyar şeirləri layiqlidirlər ki, onların üzərində elmi dərəcələr almaq üçün, çoxlu-çoxlu tədqiqat əsərləri yazılsın. Bəxtiyar-mübarizədir. Mübarizə-inqilabdır. İnqilab-inkışafdır, inkışafa çağırışdır. Adıca çağırış yox, arxadan qıy vurmaq yox; öndə, lap öndə.

Bəxtiyar, "dəymə mənə, dəymə mənə sənə", "azacıq aşım, ağrımaz başım" devizi ilə yazan və yaşayanlardan deyil.

Ədalət naminə demək lazımdır ki, Bəxtiyarın kitabını ələ götürdükdə yerə qoymaq olmur. Oxuyub qurtarandan sonra təəssüflənirsən ki, nə tez qurtardı. Yaxşı əsərlər və onların yazıları bizim sərvətimizdir."

Göyərçin Mustafayeva
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ**